

Koning van de Joden – zijn intocht

Schriftlezing: Marcus 11:1-11

In en rond Jeruzalem loopt de spanning langzaam maar zeker op. Vorige week nog deed Pontius Pilatus, de door de Joden gehate Romeinse prefect, zijn intocht in de heilige stad. Vanuit Caesarea aan de kust is hij met zijn gezin en een groot garnizoen soldaten naar Jeruzalem gekomen. Nee, niet om het grote feest van Pasen mee te vieren, maar om met Romeins gezag de orde en de rust te bewaren. Want onder de oppervlakte van het gewone leven in Jeruzalem brandt immers het vuur van opstand en bevrijding. In de afgelopen dagen zijn er al drie vrijheidsstrijders opgepakt. Ze zijn achter slot en grendel gezet in de cellen van het pretorium, de burcht Antonia. Pilatus zal laten zien dat hij geen tegenstand van de Joden duldt. Bar-Abbas en zijn beide medeterroristen zullen op het Joodse Paasfeest hun verdiende loon krijgen. Hun kruisen staan al klaar op die heuvel daarginds: Golgota, die door de Joden zo vervloekte Schedelplaats.

Intussen nadert vanaf Betanië een groepje mensen de Olijfberg. Middelpunt is Jezus, de bekende en bij het gewone volk zo geliefde rabbi uit Nazaret in Galilea. Jezus is met zijn leerlingen op weg naar Jeruzalem om daar het Joodse Paasfeest mee te vieren. In Betfage, een dorpje ongeveer een kilometer van Jeruzalem vandaan, staat al een ezelsveulen op Hem te wachten. Twee van zijn leerlingen stuurt Hij er op uit om het op te halen. Jezus is wat van plan. Dat voel je. De spanning onder zijn volgelingen loopt steeds verder op.

Waarom heeft Jezus een ezelsveulen nodig? Hij kan niet moe zijn van de reis. Het is maar een afstand van zo'n drie kilometer van Betanië naar Jeruzalem. Nee, Jezus zinspeelt op de vervulling van de profetie van Zacharia 9 vers 9: "Juich, Sion, Jeruzalem schreeuw het uit van vreugde! Je koning is in aantocht, bekleed met gerechtigheid en zege. Nederig komt hij aanrijden op een ezel, op een hengstveulen, het jong van een ezelin." De profeet Zacharia roept zijn volksgenoten op om het uit te schreeuwen van vreugde. Ze moeten de koning verwelkomen die hen zal verlossen. De vijanden zullen overwonnen worden. Het recht zal zegevieren. Er zal weer

vrede zijn in Israël. De tijd van koning David zal weer terugkeren. De glorie tijd van het volk van Israël. Met deze bijzondere koning breekt de toekomst aan die God heeft beloofd. "Juich, Sion ... Je koning is in aantocht ..."

Als Jezus' leerlingen terugkomen met het ezelsveulen leggen ze hun mantels als een zadel op het rijdier. Anderen leggen hun mantels als een loper op de stoffige weg. Weer anderen hakken takken van struiken en bomen voor een groen tapijt. Zo nadert de Koning van de Joden de stad van zijn vader David. Nederig komt Hij aanrijden. Jezus is geen koning die gaat voor pracht en praal. Zie Hem rijden op een ezelsveulen.

Het enthousiaste volk dat inmiddels uit Jeruzalem Hem tegemoet is gekomen denkt te weten wat rabbi Jezus van plan is. Hij is het die komen zou. Hij is de door God beloofde koning! Ze brengen Hem koninklijke hulde. Het wordt een intocht zoals die in Psalm 118 wordt bezongen. Luidkeels roepen ze: "Hosanna! Gezegend hij die komt in de naam van de Heer. Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David. Hosanna in de hemel!" Zo komt Jezus als de beloofde en langverwachte Zoon van David tot zijn Vaderstad. Om straks met een doornenkroon tot Koning van de Joden gekroond te worden. Hoe gemakkelijk kan de stemming omslaan. Het "Hosanna": Heer geef heil – zal maar wat gauw verstommen en overgaan in de kreet: "Kruisig Hem!"

De koninklijke intocht van Jezus eindigt in een anticlimax. Niet in een paleis maar in de tempel. Jezus gaat er binnen en neemt alles in ogenschouw: de geldwisselaars, de verkopers van duiven en van lammeren. Heel de ambulante handel. Er gebeurt van alles. Maar van een koninklijke ontvangst is geen sprake. De mensen zijn teleurgesteld. Jezus voldoet niet aan hun verwachtingen. De intocht van de Koning van de Joden eindigt als een vuur dat dooft. Verdrietig en teleurgesteld keert rabbi Jezus met zijn leerlingen terug naar Betanië. Het is inmiddels al laat geworden.

Heeft dan niemand iets begrepen van wat er vandaag is gebeurd? Ja, de hogepriesters, de oudsten en de Schriftgeleerden, het hele Sanhedrin ... zij voelen aan wat die rabbi uit Nazaret van plan is. In het geheim smeden zij hun duivels complot: 'Weg met Hem!'